

Č. 7747.

Stavební právo. — Řízení správní: Zaniklo-li právo sousedovo k námitkám proti stav. povolení preklusí, nemůže právo to na úkor stavebníka oživit ani tím, že se vyšší stolice prekludovanými námitkami věcně zabývala.

(Nález ze dne 13. února 1929 č. 2756.)

Prejudikatura: Boh. A. 7530/28.

Věc: Josef H. v P. (adv. Dr. Ad. Dušek z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o stavební povolení.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím nebylo vyhověno rekursu st-lovu proti rozhodnutí praž. stav. sboru, jímž souhlasně s prvou stolicí bylo firmě Bratří V. a F. K. v Praze povoleno, aby v sousedství st-lově na parcele č. . . . ve . . . ulici postavila dvoupatrový dům s podkrovím, a byly zamítnuty jeho námitky, jimiž se domáhal, aby průčelí projektované budovy bylo zřízeno ve stejné čáře s ostatními budovami této ulice.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

St-l namítal v protestu, podaném po komis. řízení stav., jež konalo se dne 11. února 1925, a opakoval v opravných prostředcích, jež jako soused proti stav. povolení podal, že čára průčelní, v níž stavba má být zřízena, nebyla s právním účinkem vůči němu stanovena. Žal. úřad stejně jako stolice druhá vycházely naproti tomu z předpokladu, že průčelní čára byla stanovena pravoplatně i s účinkem vůči st-li a to již v předchozím řízení parcelačním. Stížnost popírá správnost tohoto předpokladu a snaží se dovodit, že určité poklesky, které se sběhly při vyřízení žádosti firmy K. za parcelační povolení, vylučují právní účinnost průčelní čáry, jež v povolení parcelačním byla určena.

Stížnost vznáší tedy v podstatě na spor otázku, zdali t. zv. průčelní čára byla stanovena pravoplatně s účinkem vůči st-li. Nss musil především uvážiti, zdali podle nastalé situace procesní otázkou takto vymezenou může se meritorně zabývat. Nemohl však přehlédnouti, že stížnost formálně podána jest proti stav. povolení, které nař. rozhodnutím bylo instančně potvrzeno. Toto stav. povolení bylo uděleno na základě řízení, které jest ovládáno přísnou zásadou koncentrační, vyjádřenou zejména v § 33 stav. řádu. Podle této zásady nesmí se hleděti k námitkám sousedů mimo stav. komisi vzneseným. Opomenul-li účastník (soused) vznésti určitou námitku při stav. komisi, nemůže ji s účinkem uplatňovati teprve v řízení opravném, tím méně může ji uplatňovati v řízení před nss, a to ani tehdy, když vyšší stolice správní námitku mimo komisi vznesenou a podle zákona prekludovanou zamítly, zkoumajíce její věcnou důvodnost. Neboť uhaslo-li uplatňované sousedovo právo preklusí podle § 33 stav. řádu, nemůže na úkor stavebníkův oživit ani tím, že se jím vyšší stolice věcně zabývaly (srovn. nál. Boh. A 7.530/28).

Záleží tedy vše na tom, zda st-l námitku toho obsahu, že průčelní čára nebyla před řízením konsensním pravoplatně stanovena, vznesl již při komisi konané dne 11. února 1925, na jejímž podkladě stav. povolení bylo uděleno. Podle protokolu o této komisi sepsaného, jehož správnost st-l nikdy nepopřel, brojil ovšem st-l proti uvedené průčelní čáře, ale toliko z důvodů věcných, poukazuje k tomu, že touto čarou bude ulice na úkor veř. zájmů značně zúžena. Tato námitka, popírající účelnost stanovené čáry se zřetelem na zájmy veř., má však zcela jiný právní obsah než námitka teprve po komisi vznesená, že průčelní čára nebyla ještě s účinkem vůči st-li stanovena. Třeba tedy obě námitky týkaly se průčelní čáry, jde o dvě námitky zcela různého obsahu, jež při právním posouzení nemohou býti ztotožňovány a jedna druhou zaměňována. Vytýkáje, že uvedená čára nebyla dosud s právním účinkem vůči němu stanovena, uplatňoval st-l tudíž námitku prekludovanou, na jejíž věcné řešení vůbec nároku neměl, a nemůže se proto důvodně cítiti dotčen ve svých subj. právech (§ 2 zák. o ss), jestliže žal. úřad námitce této, kterou věcně vůbec neměl se zabývati, nevyhověl.

Žal. úřad zabýval se arci námitkou st-le tak, jak při komisi byla vznesena (t. j. námitkou nevhodnosti průčelní čáry) a zamítl ji stejně jako stolice druhá z důvodů věcných. Stanovení průčelní čáry není však předmětem řízení stavebního, ježto spadá do etapy stav. řízení předcházející, t. j. do řízení o určení stav. čáry podle §u 18 stav. řádu. Neměl se tedy žal. námitkou, kterou st-l domáhal se změny čáry průčelní, jednou již stanovené, v řízení stav. věcně zabývati, nýbrž měl ji odmítnouti, ježto do řízení o povolení stavebním podle III. částky stav. řádu z r. 1886 vůbec nenáleží. Zamítl-li ji však přes to z důvodů věcných, nemohl ani tím zkrátiti st-le v jeho subj. právech (§ 2 zák. o ss).

Č. 7748.

Zaměstnanci veřejní. — Školství: * Poplatky (i cestné) za suplované přednášky vysokoškolského profesora na jiné vysoké škole (v jiném místě), jsou veřejnoprávní povahy.

(Nález ze dne 14. února 1929 č. 28.226/28.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A. 5805/26.

V ě c: Dr. Josef S. v P. (adv. Dr. Mat. Mandl z Plzně) proti ministerstvu školství a národní osvěty (min. kom. Dr. Václ. Plocek) o vrácení cestného.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. výnosem vybídlo min. škol. rektorát českého vysokého učení technického v Praze, aby upozornil profesora Dra S., že jest mu podle vynesení z 8. března 1924 vrátiti státní pokladně svého času omylem vyplacenou částku 12.300 Kč, a uvedlo, že »poněvadž prof. Dr. S. uvedený výnos v tomto bodě nevzal v odpor u nss, — načež nss v důvodech svého nálezu výslovně upozorňuje —, vešel výnos ten v této části v moc práva, jest jmenovaný profesor zavázán státní pokladně